

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till
lagar om ändring av 61 och 64 §§ sjukförsäkringslagen och
lagen om rehabiliteringspenning**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att sjukförsäkringslagen ändras så att en lindring sker i villkoren för att en understöds-kassa som avses i lagen om understöds-kassor skall kunna vara en arbetsplatskassa som avses i sjukförsäkringslagen. Enligt förslaget kan en understöds-kassa vara arbetsplatskassa också när flera arbetsgivares arbetstagare hör till dess verksamhetsområde, fastän dessa arbetsgivare inte står i koncernförhållande till varandra. Förutsättningen är då att arbetsgivarna har en sådan ekonomisk eller verksamhetsmässig kontakt sinsemellan att arrangemanget kan betraktas som ändamålsenligt med tanke på skötseln av kassan samt dem som är försäkrade i kassan.

Enligt förslaget skall minimiantalet arbetstagarmedlemmar i de nya arbetsplatskassorna vara 300 i stället för nuvarande 200.

Det föreslås dessutom att lagen om rehabiliteringspenning ändras så att en arbetsplatskassa som avses i sjukförsäkringslagen skall kunna bevilja och betala förmåner som avses i lagen om rehabiliteringspenning, om folkpensionsanstalten samtycker till det.

De föreslagna ändringarna har inga organisatoriska eller statsekonomiska verkningar.

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter att de har antagits och blivit stadfästa.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida		Sida
ALLMÄN MOTIVERING	3	2. Ikraftträdande	6
1. Propositionens samhälleliga betydelse	3	LAGTEXTER	7
2. Nuläget	3	1. Lag om ändring av 61 och 64 §§ sjukförsäkringslagen	7
3. Ärendets beredning	4	2. Lag om ändring av lagen om rehabiliteringspenning	8
4. Propositionens organisatoriska och ekonomiska verkningar	4	BILAGA	9
5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll	4	Parallelltexter	9
DETALJMOTIVERING	5	1. Lag om ändring av 61 och 64 §§ sjukförsäkringslagen	9
1. Motivering till lagförslaget	5	2. Lag om ändring av lagen om rehabiliteringspenning	10
1.1. Sjukförsäkringslagen	5		
1.2. Lagen om rehabiliteringspenning	5		

ALLMÄN MOTIVERING

1. Propositionens samhälleliga betydelse

De ändringar som skett inom företagsvärlden de senaste åren, i synnerhet företagsköp samt bolagiseringar inom företagen, har i flera fall lett till att en del av de personer som tidigare varit medlemmar av kassan har hamnat utanför kassans verksamhetsområde eller att kassans medlemsantal har sjunkit under minimiantalet medlemmar, varvid man har tvingats upphöra med hela kassans verksamhet som arbetsplatskassa. Fastän det i allmänhet i samband med företagsköp ingås ett avtal, enligt vilket arbetstagarna övergår till det nya bolaget som s.k. gamla arbetstagare, dvs. de förmåner de redan har uppnått tryggas, kan en överenskommelse om medlemskap i arbetsplatskassa inte ingås, eftersom villkoren för detta regleras i lag. Eftersom ändringen för arbetstagarnas del närmast innebär att lönebetalningen överförs på den nya arbetsgivaren, finns det inga grunder för att medlemskapet i kassan skall upphöra.

I praktiken har de fall visat sig problematiska där flera olika arbetsgivares arbetstagare skulle komma att höra till arbetsplatskassans verksamhetsområde. Eftersom stadgarna för en arbetsplatskassa i överensstämmelse med 6 § lagen om understödskassor (471/42) skall fastställas av social- och hälsovårdsministeriet, kommer förutsättningarna för en arbetsplatskassas fortsatta verksamhet upp till granskning vid ministeriet när kassans stadgar eller en ändring av dem fastställs. I dessa fall har ministeriet godkänt en kassas stadgande om verksamhetsområde, då arbetsgivarens ägarandel av en annan arbetsgivare har uppgått till minst 50 %.

Över social- och hälsovårdsministeriets beslut om arbetsplatskassornas verksamhetsområden har i tre fall anförts besvär hos högsta förvaltningsdomstolen under de senaste åren. I två av fallen upphävde högsta förvaltningsdomstolen ministeriets beslut och återförvisade domstolen ärendet till ministeriet för ny behandling med den motiveringen att omnämnandet i 61 § sjukförsäkringslagen om en administrativ och ekonomisk helhet inte kräver att endast arbetsgivare som står i koncernförhållande till varandra kan komma i fråga.

Som en lösning på de problem som uppstår

i samband med företagsköp och bolagiseringar har föreslagits att en ny kassa inrättas. I sådana fall kan hinder likväl uppstå dels i form av det ovan redan nämnda kravet angående antalet arbetstagsmedlemmar i en kassa eller kravet i 3 § lagen om understödskassor på 300 medlemmar och å andra sidan i form av ekonomiska omständigheter, eftersom de som övergår till en ny kassa förlorar sin rätt till den gamla kassans tillgångar. Ifall en arbetsplatskassa ersätts med flera mindre kassor ökar i allmänhet också de totala kostnaderna. Om en kassa upphör med sin verksamhet enligt sjukförsäkringslagen och blir en understödskassa som endast beviljar tilläggsförmåner, kan även de arbetstagare som övergått till en ny arbetsgivares anställning fortfarande höra till kassans verksamhetsområde, eftersom lagen om understödskassor inte begränsar kassans verksamhetsområde på samma sätt som sjukförsäkringslagen.

Målet med denna proposition är en lindring av de villkor som måste uppfyllas för att en understödskassa som avses i lagen om understödskassor skall kunna vara en arbetsplatskassa som avses i sjukförsäkringslagen. Avsikten är att de ändringar som sker inom företagsvärlden smidigt skall kunna beaktas i kassans verksamhetsområde utan att kassaverksamheten blir lidande genom ändringarna.

En totalreform av rehabiliteringslagstiftningen trädde i kraft den 1 oktober 1991. Förmåner enligt lagen om rehabiliteringspenning (611/91), dvs. rehabiliteringspenning och rehabiliteringsunderstöd enligt prövning, beviljas och betalas av folkpensionsanstalten. Riksdagens socialutskott konstaterade i sitt betänkande (SoUB 49/1990 rd.) om regeringens proposition om en revidering av lagstiftningen angående rehabilitering att arbetsplatskassornas ställning har blivit oklar i samband med reformen. Utskottet förutsatte att social- och hälsovårdsministeriet, folkpensionsanstalten och arbetsmarknadsorganisationerna tillsammans utreder arbetsplatskassornas ställning inom rehabiliteringssystemet och att behövliga författningsändringar vidtas i brådskande ordning.

2 Nuläget

I 61 § sjukförsäkringslagen stadgas om när

en i lagen om understöds-kassor nämnd understöds-kassa kan vara en arbetsplatskassa, dvs. bevilja förmåner som stadgas i sjukförsäkringslagen. Enligt stadgandet är en arbetsplatskassa en i lagen om understöds-kassor nämnd understöds-kassa, vars verksamhetsområde omfattar arbetstagarna hos en och samma arbetsgivare och vars verksamhetsområde dessutom kan omfatta de arbetstagare som har avgått med pension från arbetsgivarens tjänst. Ett sådant arrangemang kräver samtycke av folkpensionsanstalten. Samtycke skall ges om kassamötet med två tredjedels röstmajoritet har godkänt sådana stadgar för kassan som motsvarar arrangemanget och om förmånerna enligt stadgarna är minst lika stora som förmånerna enligt sjukförsäkringslagen samt om kassans verksamhetsområde omfattar minst 200 arbetstagarmedlemmar.

Det ovan nämnda tillämpas på motsvarande sätt även på en understöds-kassa vars verksamhetsområde omfattar anställda hos arbetsgivare vilkas verksamhet skall anses bilda en administrativ och ekonomisk helhet, förutsatt att särskilda skäl talar för att kassan skall tillåtas bevilja förmåner enligt sjukförsäkringslagen.

Antalet verk samma arbetsplatskassor är för närvarande 96, och de fördelar sig enligt antalet försäkrade enligt sjukförsäkringslagen som följer:

Försäkrade enl. SFL	Arbetsplatskassor
— 299	11
300— 499	20
500— 999	29
1 000—1 499	14
1 500—1 999	6
2 000—2 999	7
3 000—4 999	3
5 000—9 999	3
10 000—	3
	96

Enligt sjukförsäkringslagen försäkrade har i allmänhet även rätt till tilläggsförmåner som kompletterar de lagstadgade förmånerna.

Om en verksam arbetsplatskassas medlemsantal inte längre uppfyller det krav på 200 arbetstagarmedlemmar som nämns i 61 § 1 mom. sjukförsäkringslagen, skall folkpensionsanstalten enligt 64 § sjukförsäkringslagen återkalla det samtycke att vara arbetsplatskassa som den givit kassan. Sjukförsäkringslagen har

ändrats i maj 1988. Enligt ikraftträdelsestadganden gäller kravet på 200 arbetstagarmedlemmar inte de arbetsplatskassor som före den 1 juli 1988 har beviljats tillstånd att vara arbetsplatskassor.

3. Ärendets beredning

Social- och hälsovårdsministeriet tillsatte den 7 februari 1991 en arbetsgrupp, som hade till uppgift att utreda de brister och utvecklingsbehov som framkommit vid begränsningen av verksamhetsområdet för de i 61 § sjukförsäkringslagen nämnda arbetsplatskassorna samt arbetsplatskassornas ställning inom rehabiliteringssystemet. Med sitt utredningsarbete som utgångspunkt skulle arbetsgruppen framlägga förslag till behövliga åtgärder. Förslagen skulle harmonisera med de förslag som framlagts i det betänkande (kommittébetänkande 1989:16) som avgavs av kommissionen för förnyande av lagstiftningen om understöds-kassor. Denna regeringsproposition baserar sig på de ställningstaganden som framförts i arbetsgruppens promemoria (arbetsgruppspromemoria 1991:10 SHM).

Utlåtanden om promemorian av arbetsgruppen har fått från Understöds-kassornas Förening, folkpensionsanstalten, Konsumenternas försäkringsbyrå, Affärsarbetsgivarnas Centralförbund AAC r.f., Finlands Fackförbunds Centralorganisation FCC r.f., Arbetsgivarnas i Finland Centralförbund och Tjänstemannaorganisationernas Centralförbund TOC r.f. Utlåtandena var till sin allmänna karaktär positiva.

4. Propositionens organisatoriska och ekonomiska verkningar

Propositionen har inga organisatoriska eller statsekonomiska verkningar.

5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

En totalreform av lagen om understöds-kassor bereds som bäst vid social- och hälsovårdsministeriet utgående från de utredningar som gjorts av kommissionen för förnyande av lagstiftningen om understöds-kassor. Regeringen kommer att avlåta en separat proposition med förslag till ny lagstiftning angående understöds-kassor. Lagstiftningen skall även gälla arbetsplatskassornas verksamhet.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslaget

1.1. Sjukförsäkringslagen

61 §. Det föreslås att 1 mom. ändras så, att en understöds-kassa, vars verksamhetsområde omfattar personer som är i anställning hos sådana arbetsgivare som hör till samma koncern på det sätt som avses i 1 kap. 2 § lagen om aktiebolag (734/78), alltid skall beviljas samtycke att vara en arbetsplatskassa, om övriga krav, som t. ex. kraven angående minimiantalet arbetstagarmedlemmar, uppfylls.

Samtycke till att en kassa får vara en arbetsplatskassa skall vid behov kunna ges en kassa för arbetstagare hos flera arbetsgivare även när nämnda koncernvillkor inte uppfylls. Avgörande skall härvid vara, huruvida arbetsgivarna har en sådan ekonomisk eller verksamhetsmässig kontakt med varandra att arrangementet skall kunna anses ändamålsenligt med tanke på skötseln av kassan samt dem som är försäkrade i den. Med ekonomisk kontakt avses kontakt som grundar sig på ägarskap. Verksamhetsmässig kontakt kan det återigen vara fråga om, när ett företag som tidigare har varit ett enda företag inom samma industriområde bolagiseras till flera företag. På grund av kravet på ekonomisk eller verksamhetsmässig kontakt är det t. ex. inte möjligt att en understöds-kassa som är bunden till en yrkeskår ges ställning som arbetsplatskassa. Andra omständigheter som måste beaktas då beviljande av samtycke övervägs kan t. ex. vara, huruvida det är fråga om fortsättning av en existerande arbetsplatskassas verksamhet samt huruvida arbetsgivaren deltar i kassans verksamhet. Beviljandet av samtycke skall alltid ske så att varje fall prövas särskilt.

Minimiantalet medlemmar i en ny arbetsplatskassa skall höjas från 200 arbetstagarmedlemmar till 300. Antalet pensionärsmedlemmar skall alltså inte beaktas vid bedömningen av om kravet angående medlemsantal uppfylls. Den föreslagna ändringen motsvarar de krav som ingår i det betänkande som givits av kommissionen för förnyande av lagstiftningen om understöds-kassor och som gäller minimiantalet medlemmar i kassor som utövar lagstadgad verksamhet. Det nya kravet skall enligt lagens ikraftträdelsestadgande gälla endast kas-

sor som efter att lagen trätt i kraft har erhållit tillstånd att vara verksamma som arbetsplatskassor.

En arbetsplatskassa skall åläggas att omedelbart underrätta folkpensionsanstalten om ändringar som skett i de omständigheter som ligger till grund för samtycket, så att folkpensionsanstalten skall kunna bedöma om dessa villkor uppfylls även efter det att omständigheterna har ändrats.

64 §. Enligt 2 mom. skall folkpensionsanstalten återkalla sitt samtycke till att en kassa är verksam som arbetsplatskassa, om arbetsplatskassan inte längre uppfyller de i 61 § 1 mom. nämnda villkoren för erhållande av samtycke. Samtycket skall återkallas även när en kassa ändrar sina stadgar så att de förmåner den betalar inte längre motsvarar förmånerna enligt sjukförsäkringslagen. Enligt gällande lag har stadgarna kunnat ändras på ovan nämnda sätt endast så att de ändrade stadgarna träder i kraft den 1 januari följande år. På grund av de snabba förändringarna inom företagsvärlden föreslås det att stadgandet ändras i en flexiblare riktning, så att för stadgeändringar av särskilda skäl även skall kunna godkännas en annan ikraftträdelse-tidpunkt.

1.2. Lagen om rehabiliteringspenning

Arbetsplatskassorna kan ges i uppgift att sköta förmåner enligt lagen om rehabiliteringspenning, såvida det samtidigt säkerställs att kassan har tillräcklig sakkunskap och teknisk beredskap att sköta uppgiften. Betalningen av rehabiliteringspenning till någon som är försäkrad i kassan är särskilt ändamålsenligt, när kassan är engagerad i ordnandet av företags-hälsovården på arbetsplatsen.

3 §. Det föreslås att till 3 § lagen om rehabiliteringspenning fogas ett nytt 2 mom., enligt vilket en i 61 § sjukförsäkringslagen nämnd arbetsplatskassa med folkpensionsanstaltens samtycke skall kunna bevilja och betala förmåner enligt lagen om rehabiliteringspenning. För att en kassa skall kunna börja betala sådana förmåner måste den ändra sina stadgar så att i dem tas in ett stadgande om betalning av förmåner enligt lagen om rehabiliteringspenning. I fråga om en sådan verksamhet skall de stadganden angående folkpensions-

anstalten eller dess lokalbyrå som ingår i lagen om rehabiliteringspenning tillämpas på en arbetsplatskassa.

Eftersom skötseln av förmåner enligt lagen om rehabiliteringspenning är väsentligt mera invecklad än skötseln av förmåner enligt sjukförsäkringslagen, är det inte motiverat att skötseln av förmåner enligt lagen om rehabiliteringspenning anförtros alla de arbetsplatskassor som ger sina medlemmar förmåner enligt sjukförsäkringslagen. Eftersom det inte är möjligt att med entydiga kriterier fastställa vilken sakkunskap som behövs för beviljandet av förmåner, föreslås det att folkpensionsanstalten i enskilda fall skall ha prövningsrätt vid bedömningen av en kassas förutsättningar att klara av skötseln av förmåner enligt lagen om rehabiliteringspenning.

32 §. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom., enligt vilket de av arbetsplatskassan betalade förmånerna enligt lagen om rehabiliteringspenning i likhet med de rehabiliteringsförmåner som betalas av folkpensionsanstalten finansieras med folkpensionsanstaltens medel. Till arbetsplatskassorna skall betalas förskott på samma sätt som för betalning av förmåner enligt sjukförsäkringslagen med stöd av sjukförsäkringslagen, dvs. ett belopp som kassan beräknas behöva för betalning av förmåner enligt lagen om rehabiliteringspenning. Även beträffande administrationskostnaderna skall systemet enligt sjukförsäkringslagen iaktas, dvs. i förskott betalas ett belopp för administrationskostnader som motsvarar det belopp som det beräknas att folkpensionsanstaltens lokalbyrå åsamkas i sådana kostnader. Grunderna för ersättande av administrations-

kostnaderna fastställs av social- och hälsovårdsministeriet på framställning av folkpensionsanstalten. Kassan skall årligen redovisa för de medel som har ställts till dess förfogande för betalning av förmåner. Avsikten är att stadga närmare genom förordning om denna redovisningsskyldighet och likaså om förfarandet vid överföring av medel till kassan.

35 §. Enligt paragrafen skall på en arbetsplatskassa som beviljar och betalar förmåner enligt lagen om rehabiliteringspenning på motsvarande sätt tillämpas vad som i lagen om rehabiliteringspenning stadgas om folkpensionsanstalten eller dess lokalbyrå som beviljare eller betalare av förmåner enligt lagen i fråga. På sådana kassor skall dessutom tillämpas sjukförsäkringslagens stadganden om arbetsplatskassor.

2. Ikraftträdande

Det föreslås att lagarna skall träda i kraft så snart som möjligt efter att de har antagits och blivit stadfästa.

Den föreslagna lagen om ändring av sjukförsäkringslagen innehåller ett ikraftträdelsestadgande enligt vilket det nya kravet angående medlemsantalet i en arbetsplatskassa inte gäller sådana i lagen om understödskassor nämnda understödskassor som innan den föreslagna lagen träder i kraft har fått tillstånd att vara arbetsplatskassor.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av 61 och 64 §§ sjukförsäkringslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 61 § 1 mom. och 64 § 2 mom. sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/63), sådana de lyder i lag av den 13 maj 1988 (448/88), som följer:

61 §

En i lagen om understöds-kassor (471/42) nämnd understöds-kassa, vars verksamhetsområde omfattar arbetstagarna hos en och samma arbetsgivare och dessutom såsom mottagare av tilläggsförmåner kan omfatta de arbetstagare som avgått med pension från arbetsgivarens tjänst, har rätt att bevilja sina medlemmar eller dem och medlemmarna av deras familjer förmåner som avses i denna lag. Ett sådant arrangemang kräver samtycke av folkpensionsanstalten. Samtycke skall ges om kassamötet med två tredjedels röstmajoritet har godkänt sådana stadgar för kassan som motsvarar arrangemanget och om förmånerna enligt stadgarna är minst lika stora som förmånerna enligt denna lag samt om kassans verksamhetsområde omfattar minst 300 arbetstagarmedlemmar. Vad som stadgas ovan tillämpas på motsvarande sätt på en understöds-kassa vars verksamhetsområde omfattar anställda hos arbetsgivare som hör till samma koncern på det sätt som avses i 1 kap. 2 § lagen om aktiebolag (734/78). Även om det koncernvillkor som nämns ovan inte uppfylls, kan en kassa likväl ges samtycke till att vara verksam som arbetsplatskassa, om arbetsgivarna har en sådan ekonomisk eller på verksamheten grundad kontakt sinsemellan att arrangemanget kan anses ändamålsenligt med tanke på skötseln av kassan samt dem som är försäkrade i kassan. Sker

det en förändring i de omständigheter som ligger till grund för erhållande av samtycke, skall kassan omedelbart underrätta folkpensionsanstalten om detta. En understöds-kassa som avses i detta moment kallas i denna lag arbetsplatskassa.

64 §

Om en arbetsplatskassa beslutar ändra sina stadgar så att de förmåner som den ger inte längre motsvarar minst förmånerna enligt denna lag, skall folkpensionsanstalten återkalla det samtycke som den givit med stöd av 61 § 1 mom. De ändrade stadgarna träder i kraft den 1 januari följande år, om det inte finns särskilda skäl för ett annat ikraftträdelsedatum. Folkpensionsanstalten skall återkalla sitt samtycke också när en arbetsplatskassa inte längre uppfyller de villkor för samtycke som uppställs i nämnda lagrum.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Vad som stadgas i denna lag om medlemsantalet i en arbetsplatskassa gäller inte de understöds-kassor enligt lagen om understöds-kassor som innan denna lag träder i kraft har fått tillstånd att vara arbetsplatskassor.

2.

L a g**om ändring av lagen om rehabiliteringspenning**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 35 § lagen den 27 mars 1991 om rehabiliteringspenning (611/91) samt fogas till 3 och 32 §§ nya 2 mom. som följer:

3 §*Myndigheter*

Med folkpensionsanstaltens samtycke kan även en arbetsplatskassa som avses i 61 § sjukförsäkringslagen anförtras uppgiften att bevilja och betala förmåner enligt denna lag. På en sådan kassa skall på motsvarande sätt tillämpas vad denna lag stadgar om folkpensionsanstalten eller dess lokalbyrå som beviljare eller betalare av förmåner enligt denna lag.

32 §*Finansiering*

Folkpensionsanstalten skall av sina medel till arbetsplatskassans förfogande såsom förskott ställa ett belopp som kassan beräknas behöva för betalning av förmånerna enligt denna lag, ökat med ett belopp motsvarande de administrationskostnader som denna verksamhet beräknas åsamka folkpensionsanstaltens lokalbyrå.

De medel som har ställts till kassans förfogande för betalning av förmåner skall årligen redovisas så som närmare stadgas genom förordning. Grunderna för ersättande av administrationskostnaderna fastställs av social- och hälsovårdsministeriet på framställning av folkpensionsanstalten. Om förfarandet vid överföring av medel till kassan stadgas genom förordning.

35 §*Tillämpning av sjukförsäkringslagen*

Om inte något annat stadgas i denna lag, skall i rehabiliteringspenningsärenden i tillämpliga delar iakttas vad som i sjukförsäkringslagen eller med stöd av den stadgas om arbetsplatskassor, handräckning, tystnadsplikt och fastställande av blanketter.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Helsingfors den 28 februari 1992

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Social- och hälsovårdsminister *Eeva Kuuskoski*

1.

Lag**om ändring av 61 och 64 §§ sjukförsäkringslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 61 § 1 mom. och 64 § 2 mom. sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/63), sådana de lyder i lag av den 13 maj 1988 (448/88), som följer:

*Gällande lydelse***61 §**

En i lagen om understödskassor (471/42) nämnd understödskassa, vars verksamhetsområde omfattar arbetstagarna hos en och samma arbetsgivare och dessutom såsom mottagare av tilläggsförmåner kan omfatta de arbetstagare som avgått med pension från arbetsgivarens tjänst, har rätt att bevilja sina medlemmar eller dem och medlemmarna av deras familjer förmåner som avses i denna lag. Ett sådant arrangemang kräver samtycke av folkpensionsanstalten. Samtycke skall ges om kassamötet med två tredjedels röstmajoritet har godkänt sådana stadgar för kassan som motsvarar arrangemanget och om förmånerna enligt stadgarna är minst lika stora som förmånerna enligt denna lag samt om kassans verksamhetsområde omfattar minst 200 arbetstagarmedlemmar. Vad som stadgas ovan tillämpas på motsvarande sätt på en understödskassa vars verksamhetsområde omfattar anställda hos arbetsgivare vilkas verksamhet skall anses bilda en administrativ och ekonomisk helhet, förutsatt att särskilda skäl talar för att kassan skall tillåtas bevilja förmåner enligt denna lag. En understödskassa som avses i detta moment kallas i denna lag arbetsplatskassa.

*Föreslagen lydelse***61 §**

En i lagen om understödskassor (471/42) nämnd understödskassa, vars verksamhetsområde omfattar arbetstagarna hos en och samma arbetsgivare och dessutom såsom mottagare av tilläggsförmåner kan omfatta de arbetstagare som avgått med pension från arbetsgivarens tjänst, har rätt att bevilja sina medlemmar eller dem och medlemmarna av deras familjer förmåner som avses i denna lag. Ett sådant arrangemang kräver samtycke av folkpensionsanstalten. Samtycke skall ges om kassamötet med två tredjedels röstmajoritet har godkänt sådana stadgar för kassan som motsvarar arrangemanget och om förmånerna enligt stadgarna är minst lika stora som förmånerna enligt denna lag samt om kassans verksamhetsområde omfattar minst 300 arbetstagarmedlemmar. Vad som stadgas ovan tillämpas på motsvarande sätt på en understödskassa vars verksamhetsområde omfattar anställda hos arbetsgivare som hör till samma koncern på det sätt som avses i 1 kap. 2 § lagen om aktiebolag (734/78). Även om det koncernvillkor som nämns ovan inte uppfylls, kan en kassa likväl ges samtycke till att vara verksam som arbetsplatskassa, om arbetsgivarna har en sådan ekonomisk eller på verksamheten grundad kontakt sinsemellan att arrangemanget kan anses ändamålsenligt med tanke på skötseln av en kassan samt dem som är försäkrade i kassan. Sker det en förändring i de omständigheter som ligger till grund för erhållande av samtycke, skall kassan omedelbart underrätta folkpensionsanstalten om detta. En understödskassa som avses i detta moment kallas i denna lag arbetsplatskassa.

Gällande lydelse

64 §

Om en arbetsplatskassa beslutar ändra sina stadgar så att de förmåner som den ger inte längre motsvarar minst förmåner enligt denna lag, skall folkpensionsanstalten återkalla det samtycke som den givit med stöd av 61 § 1 mom. Detsamma gäller också om en arbetsplatskassas medlemsantal inte längre uppfyller det krav som anges i lagrummet. En arbetsplatskassa kan endast ändra sina stadgar på det sätt som nu sägs så att de ändrade stadgarna träder i kraft den 1 januari följande år.

Föreslagen lydelse

64 §

Om en arbetsplatskassa beslutar ändra sina stadgar så att de förmåner som den ger inte längre motsvarar minst förmåner enligt denna lag, skall folkpensionsanstalten återkalla det samtycke som den givit med stöd av 61 § 1 mom. De ändrade stadgarna träder i kraft den 1 januari följande år, om det inte finns särskilda skäl för ett annat ikraftträdelsedatum. Folkpensionsanstalten skall återkalla sitt samtycke också när en arbetsplatskassa inte längre uppfyller de villkor för samtycke som uppställs i nämnda lagrum.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Vad som stadgas i denna lag om medlemsantalet i en arbetsplatskassa gäller inte de understöds-kassor enligt lagen om understöds-kassor som innan denna lag träder i kraft har fått tillstånd att vara arbetsplatskassor.

2.

Lag

om ändring av lagen om rehabiliteringspenning

I enlighet med riksdagens beslut ändras 35 § lagen den 27 mars 1991 om rehabiliteringspenning (611/91) samt fogas till 3 och 32 §§ nya 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

3 §

Myndigheter

Föreslagen lydelse

Med folkpensionsanstaltens samtycke kan även en arbetsplatskassa som avses i 61 § sjukförsäkringslagen anförtros uppgiften att bevilja förmåner enligt denna lag. På en sådan kassa skall på motsvarande sätt tillämpas vad denna lag stadgar om folkpensionsanstalten eller dess lokalbyrå som beviljare eller betalare av förmåner enligt denna lag.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

32 §

Finansiering

Folkpensionsanstalten skall av sina medel till arbetsplatskassans förfogande såsom förskott ställa ett belopp som kassan beräknas behöva för betalning av förmånerna enligt denna lag, ökat med ett belopp motsvarande de administrationskostnader som denna verksamhet beräknas åsamka folkpensionsanstaltens lokalbyrå i sådana kostnader. De medel som har ställts till kassans förfogande för betalning av förmåner skall årligen redovisas på det sätt som närmare stadgas genom förordning. Grunderna för ersättande av administrationskostnaderna fastställs av social- och hälsovårdsministeriet på framställning av folkpensionsanstalten. Om förfarandet vid överföring av medel till kassan stadgas genom förordning.

35 §

Tillämpning av sjukförsäkringslagen

Om inte något annat stadgas i denna lag, skall i rehabiliteringspenningsärenden i tillämpliga delar iakttas vad som i sjukförsäkringslagen eller med stöd av den stadgas om handräckning, tystnadsplikt och fastställande av blanketter.

35 §

Tillämpning av sjukförsäkringslagen

Om inte något annat stadgas i denna lag, skall i rehabiliteringspenningsärenden i tillämpliga delar iakttas vad som i sjukförsäkringslagen eller med stöd av den stadgas om arbetsplatskassor, handräckning, tystnadsplikt och fastställande av blanketter.

*Denna lag träder i kraft den
199 .*

